

opusdei.org

Kresťanskí rodičia

9. januára 1902 okolo desiatej večer sa v Barbastre rodičom Josému Escrivovi a Dolores Albasovej narodil syn, budúci zakladateľ Diela Opus Dei - sv. Josemaría.

31.07.2015

Rod Escrivovcov pochádzal z juhofrancúzskeho mesta Narbonne, no jeho potomkovia už stáročia žili v katalánskej oblasti Balaguer. Rodičia Josého Escrivá vlastnili statok vo Fonz, José sa však ako mladík rozhodol odísť do Barbastra, kde sa

uchytil ako obchodník. Začal pracoval v textilnej fabrike „Cirilo Latorre“, neskôr s dvoma ďalšími spoločníkmi založili spoločnosť „Následníci Cirila Latorreho“, ktorá sa napokon premenovala na „Juncosa a Escrivá“.

Rodina Dolores Albasovej pochádzala z Ainsy, hlavného mesta sobrarbského regiónu Španielska na predhorí Pyrenejí. Manuel Albas, Doloresin starý otec z otcovej strany sa presťahoval do Barbastra, kde sa oženil. Mal štyri deti, z ktorých najstarší Pascual si vzal za manželku Florenciu Blancovú. Manželom sa narodilo pätnásť detí. Maria Dolores, mama zakladateľa Opus Dei, prišla na svet ako predposledné dieťa.

José Escrivá a Maria Dolores Albasová sa zosobášili 19. septembra 1898 v katedrále v Barbastre a hneď sa presťahovali do domu ležiaceho blízko hlavného námestia. Tu sa im

narodili dve deti, prvorodená dcéra Maria del Carmen a potom syn José Maria (ktorý si po rokoch z hlbokej úcty k sv. Jozefovi a našej Panej spojil tieto dve krstné mená do jedného). Neskôr do rodiny pribudli ešte tri dievčatá – Maria Asuncion, Maria de los Dolores a Maria del Rosario – a keď sa rodina rozhodla presídliť do Logroño, pribudol ďalší chlapec, Santiago.

Mama, doña Dolores bola veľmi zbožná žena, obdarovaná prirodzenou dôstojnosťou, vyrovnanosťou a jemnou krásou. Tí, čo ju poznali, vyzdvihovali najmä jej trpezlivosť, dobrosrdečnosť a úprimnosť a veľkú otvorenosť v komunikácii. Bola pracovitá a nedbala na únavu, vynikala zdravým „sedliackym“ rozumom a veľmi pragmatickým prístupom.

Josého Escrivú charakterizovala podnikavosť, systematickosť,

pracovitost' a cestnost'. Doma prekypoval laskavostou a plnou oddanosťou svojej rodine.

Mal veľa priateľov, bol to rýdзи a veľkorysý človek, veselý, zakaždým vkusne oblečený, s rozvážnym správaním. Ako spomínal sv. Josemaría, otec si vždy všímal biednych vo svojom okolí a nikoho nenechal bez almužny. Mimoriadne láskavo sa správal k svojim zamestnancom. Záujem o prehĺbenie ich náboženského života ho priviedol k organizovaniu tzv. Pôstnych stretnutí, pričom však ponechával na ich slobodnej vôli, či sa na stretnutiach zúčastnia.

Escrivovci boli v Barbastre obľúbení a ľudia si ich vážili. Napokon, mali tam veľa priateľov a zo strany done Dolores aj množstvo príbuzenstva. Po finančnej stránke sa im celkom darilo a zdalo sa, že ich budúcnosť bude zabezpečená.

Josemaría sa narodil ako zdravý a silný chlapček, no vo veku asi dvoch rokov vážne ochorel. Lekári mu nedávali nádej a v jednu noc oznámili jeho otcovi, že dieťa pravdepodobne do pár hodín umrie. Obaja rodičia sa s veľkou vrúcnosťou obrátili na našu Paniu a prosili ju o jeho uzdravenie. Doña Dolores vtedy slúbila našej Matke z Torreciudadu, ako v tomto regióne uctievali Blahoslavenú Pannu, že s dieťaťom vykoná púť do jej svätyne, ak mu vyprosí uzdravenie. Keď sa nasledujúce ráno jeden z doktorov spýtal: „Koľko bolo hodín, keď chlapec zomrel?“, don José mu odvetil: „Nezomrel, naopak, má sa veľmi dobre!“ Chlapca vzali rodičia do svätyne v Torreciudad a zasvätili ho našej Panej. Pri spomienke na túto nesmiernu milosť, udelenú na príhovor Panny Márie, jeho matka vravievala: „Syn môj, bol si viac mŕtvy ako živý. Boh ťa zrejme

ponechal na zemi kvôli niečomu dôležitému.“

Escrivovci ako kresťanská rodina praktizovali mnohé prejavy zbožnosti spoločne. Patrili k nim nedeľné sväté omše, modlitby ruženca, účasť na sobotných pobožnostiach v neďalekom kostole, polnočná svätá omša na Božie narodenie... Josemaría sa tak už v útlom veku učil prvé modlitby od svojich rodičov. Neskôr ho doña Dolores sama pripravovala na prvé sväté prijímanie a v stanovený deň ho priviedla na prvú svätú spoveď.

S otcom mal chlapec takisto veľmi priateľský vzťah. Vždy netrpezlivo očakával, kedy sa vráti z práce, aby mu mohol otvoriť dvere alebo vybehnúť naproti. Potom vložil ruku do vrečka otcovho kabáta a hľadal cukrík či pečené gaštany v zime... Don José ho brával na trhy v Barbastre a v okolí, alebo sa iba tak

prechádzali spolu po meste.

Vychádzky poskytovali príležitosti na dôverné rozhovory, na zodpovedanie mnohých chlapčenských otázok či na zverovanie vzájomných tajomstiev.

Čoskoro však dom Escrivovcov zasiahla veľká bolesť. Počas rokov 1910 až 1913 všetky tri najmladšie deti, počnúc najmenšou sestričkou, v presne v opačnom poradí ako prichádzali na svet, postupne zomreli. Zoči-voči tejto nesmiernej skúške si začal malý Josemaría uvedomovať, ako hlboko môže človeka zasiahnuť utrpenie, no zároveň sa na bezprostrednom príklade rodičov aj učil, ako možno znášať takéto ťažké rany kresťanským spôsobom. Stával sa čoraz zamyslenejším a jedného dňa, uvažujúc o poradí, v akom skonali jeho tri sestry, povedal mame: „Nasledujúci rok som na rade ja.“ No mama mu odvetila: „Obetovala som ťa našej Panej. Ona ťa ochráni.“

Útrapy sa však zďaleka neskončili. Obchod dona Josého skrachoval a otec bol nútený začínať odznova v Logroño, kam sa s celou rodinou v roku 1915 presťahovali.

V prvých rokoch v Logroño Josemaría delil všetok svoj čas medzi školou – Inštitút pre stredné vzdelávanie – a rodinu. Zo začiatku ťažko znášal tento presun do nového mesta. No čoskoro sa na nové pomery adaptoval – aj vďaka príkladu a radám svojho otca, a aj vďaka vlastnej schopnosti získať si dobrých priateľov tým, že im bol vždy verným a spoľahlivým spoločníkom.

Počas týchto rokov venoval množstvo hodín štúdiu histórie a literatúry a veľa popritom čítal.

V roku 1918 napokon získal na Logroňskom inštitúte diplom s vynikajúcim záverečným hodnotením.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/krestanski-rodicia/](https://opusdei.org/sk-sk/article/krestanski-rodicia/)
(04.04.2026)